Diumenge 2 després de Nadal

Text de l'Evangeli (*Jn* 1,1-18): Al principi era el Verb, i el Verb era amb Déu, i era Déu, el Verb. Aquest era al principi amb Déu. Totes les coses han estat fetes per ell, i sense ell no ha estat feta ni una sola cosa de les que han estat fetes. En ell hi havia vida, i la vida era la llum dels homes, i la llum resplendeix en la tenebra, i la tenebra no l'acollí. Esdevingué un home enviat de Déu, de nom Joan. Aquest vingué per a testimoniatge, per testimoniar sobre la llum, a fi que tots creguessin per ell. No era ell la llum, sinó qui havia de testimoniar sobre la llum. [Aquell] era la llum veritable, la que il·lumina tot home, la que ve en aquest món. En el món era, i el món per ell va ser fet, i el món no el conegué. Als seus vingué, i els seus no l'acolliren. Però a tots els qui el reberen els donà poder d'esdevenir fills de Déu, els qui creuen en el seu nom, els quals no pas de sang, ni de desig de la carn, ni de voluntat d'home, sinó de Déu han nascut. I el Verb es feu carn, i habità entre nosaltres; i contemplàrem la seva glòria, glòria com d'unigènit del Pare, ple de gràcia i de veritat. Joan dona testimoni sobre elli clama, dient: «Aquest era del qui jo deia: El qui darrere meu ve, davant meu ha passat, perquè primer que jo era». Perquè de la seva plenitud, nosaltres tots n'hem rebut, i gràcia per gràcia; perquè la Llei per mitjà de Moisès fou donada, la gràcia i la veritat per Jesucrist han vingut. Déu ningú no l'ha vist mai; l'unigènit Déu, el qui és en el si del Pare, aquest l'ha donat a conèixer.

© Albada Editorial / evangeli.net

«I el Verb es feu carn, i habità entre nosaltres; i contemplàrem la seva glòria»

Mn. Ferran BLASI i Birbe
(Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangeli se'ns presenta en una forma poètica i sembla oferir-nos, no solament una introducció, sinó com una síntesi de tots els elements presents en aquest llibre. Té un ritme que el fa solemne, amb paral·lelismes, similituds i repeticions buscades, i les grans idees tracen com diversos grans cercles. El punt culminant de l'exposició s'hi troba al bell mig, amb una afirmació que escau perfectament en aquest temps de Nadal: «I el Verb es feu carn, i habità entre nosaltres» (Jn 1,14).

Vol dir l'autor que Déu va assumir la condició humana i s'instal·là entre nosaltres. I en aquests dies el trobem en el si d'una família: ara a Betlem, i més endavant amb ells a l'exili d'Egipte, i després a Natzaret.

Déu ha volgut que el seu Fill comparteixi la nostra vida, i —per això— passi per totes les etapes de l'existència: en el si de la Mare, en el naixement i en el seu constant creixement (nadó, infant, adolescent, i per sempre més, Jesús, el Salvador).

I continua: «Hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat» (Ibidem). També en aquests primers moments, ho han cantat els àngels: «Glòria a Déu a dalt del cel», «i a la terra, pau» (cf. Lc 2,14). I, ara, en el fet d'estar agombolat pels seus pares: en els bolquers preparats per la Mare, en l'amorós enginy del seu pare —bo i traçut— que li ha preparat un lloc tan acollidor com ha pogut, i en les manifestacions d'afecte dels pastors que van a adorar-lo, i li fan festes i li porten regals.

Vet aquí com aquest fragment de l'Evangeli ens ofereix la Paraula de Déu —que és tota la seva Saviesa— de la qual ens fa participar, ens proporciona la Vida en Déu, en un creixement sense límit, i també la Llum que ens fa veure totes les coses del món en el seu vertader valor, des del punt de vista de Déu, amb "visió sobrenatural", amb afectuosa gratitud a qui s'ha donat enterament als homes i dones del món, d'ençà que aparegué en aquest món, com un Infant.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Desvetlla't, home, i reconeix la dignitat de la teva naturalesa. Recorda que has estat fet a imatge de Déu, la qual, si bé en Adam es va veure corrompuda, fou tanmateix reformada en Crist» (Sant Lleó el Gran)

- «Aquells que creuen en el nom del Crist reben un nou origen. El mateix origen de Jesucrist ara esdevé el nostre propi origen. La nostra veritable "genealogia" es la fe en Jesús, que ens dóna una nova provinença, ens fa néixer "de Déu"» (Benet XVI)

- «El Símbol de la fe ha professat la grandesa dels dons de Déu a l'home amb l'obra de la seva creació, i més encara amb la redempció i la santificació (...). Reconeixent en la fe la seva nova dignitat, els cristians són cridats a dur des d'ara una 'vida digna de l'Evangeli del Crist' (Fl 1,27). Pels sagraments i la pregària, reben la gràcia del Crist i els dons del seu Esperit que els en fan capaços» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.692)